Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
10 Пкж 285/24
17.01.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Златана Димитрића, председника већа, судије Александре Поповић и судије поротника Жељке Димитријевић, чланова већа, у привредно казненом поступку против окривљених Удружење спортских риболоваца ….- ….., ….., као окривљеног правног лица и АА из …., као окривљеног одговорног лица, због привредних преступа из члана 57. став 1. тачка 22. и став 2. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“ бр. 73/19 и привредног преступа из члана 57. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“ бр. 73/19 и 44/21), решавајући о жалби браниоца окривљених адвоката Мирјане Ћурчић из ….. изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 1 Пк бр. 3716/24 од 10.07.2024. године, по достављеном предлогу Апелационог јавног тужилаштва у Београду Кпж бр. 289/24 од 17.09.2024. године, на седници већа одржаној дана 17.01.2025. године доне је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног правног лица Удружење спортских риболоваца ….-…. …. и окривљеног одговорног лица АА са пребивалиштем у …. адвоката Мирјане Ћурчић из …. и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду 1 Пк бр. 3716/24 од 10.07.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Београду 1 Пк бр. 3716/24 од 10.07.2024. године оглашени су одговорним окривљено правно лице Удружење спортских риболоваца …. …. из …. и окривљено одговорно лице АА са пребивалиштем у …. због извршења привредних преступа из члана 57. став 1. тачка 22. и тачка 1. а у вези са ставом 2. Закона о рачуноводству, па их је суд применом законских прописа из члана 20, 21, 23. и 26. Закона о привредним преступима осудио на новчане казне и то окривљено правно лице на јединствену новчану казну у износу од 20.000,00 динара, а окривљено одговорно лице на јединствену новчану казну износ од 4.000,00 динара, које су у обавези да плате у року од 15 дана од правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења за окривљено правно лице, односно претњом замене новчане казне казном затвора за окривљено одговорно лице, тако што ће за сваки започети 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а уколико је изречена казна у износу од преко 700.000,00 динара казна затвора износи годину дана. Окривљено правно лице обавезано је да на име трошкова поступка плати и паушал у износу од 5.000,00 динара

(петхиљада) динара, у року од 15 дана од правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде благовремену жалбу изјавила је заједнички бранилац окривљених адвокат Мирјана Ћурчић из …. из свих законом предвиђених разлога. У образложењу жалбе између осталог се спори и чињенични опис наведен у пресуди и сматра да је то довело до погрешне примене материјалног права, што је уз повреде поступка довело до изрицања престроге казне за окривљено правно лице и окривљено одговорно лице. Такође се наводи да су присутне битне повреде с обзиром да су разлози пресуде наведени у образложењу нејасни и противречни доказима у списима и међусобно. Чињенично стање по наводима жалбе погрешно је и непотпуно утврђено, а приликом одмеравања казни окривљенима, првостепени суд по наводима жалбе браниоца окривљених није ценио економску снагу окривљеног правног лица као и породичне и имовинске прилике окривљеног одговорног лица, те да није ценио да постоји низак степен кривице и да нису наступиле конкретне штетне последице. Даље се наводи да је удружење непрофитно, те да су постојали услови за изрицање условне осуде. У закључном делу се предлаже да се укине првостепена пресуда и предмет врати истом суду на поновни поступак и одлучивање или да се преиначи у смислу навода жалбе, тако што ће се изрећи условна осуда окривљенима.

Писменим поднеском под бр. Кпж бр. 289/24 од 17.09.2024. године Апелационо јавно тужилаштво у Београду предложило је да се заједничка жалба браниоца окривљених одбије као неоснована а првостепена пресуда у целости потврди.

Испитујући првостепену пресуду у границама навода, жалбе браниоца окривљеног правног лица и окривљеног одговорног лица у смислу одредбе члана 451. Законика о кривичном поступку, у вези члана 56. Закона о привредним преступима, Привредни апелациони суд налази да је жалба неоснована.

Првостепени суд спровео је законит поступак у коме је на основу свих изведених доказа који су побројани таксативно на страни три образложења првостепене пресуде утврдио све одлучне чињенице и основано закључио да су окривљени на начин који је ближе описан у изреци првостепене пресуде починили наведене привредне преступе, за које су и оптужени.

Не могу се прихватити наводи жалбе браниоца окривљених, у погледу непостојања одговорности на страни окривљених, јер је по налажењу овог суда као другостепеног првостепени суд правилно утврдио чињенично стање и на тако утврђено чињенично стање правилно применио одредбе материјалног права.

Наиме, правилан је став првостепеног суда да се у конкретном случају не може радити о делу малог значаја како се у жалби истиче, обзиром да достављање и објављивање финансијских извештаја има за циљ да привредни субјекти и други државни органи могу да имају увид у пословање и резултате правних лица, с тиме и опште привредне активности и кретања. Стога, за шири круг лица постоји интерес да им такав увид буде омогућен, али постоји и штета услед ускраћивања увида у пословне податке лицима које за то имају интерес. Правилно је првостепени суд ценио као олакшавајућу околност да је до пропуста дошло ненамерно, што с друге стране окривљене не ослобађа одговорности за наведен привредни преступ. Такође умишљај није битан елемент бића привредног преступа у питању, јер исти може бити учињен и из нехата. Наиме, одговорност окривљеног одговорног лица АА, у својству законског заступника окривљеног правног лица у критично време, је у пропуштању дужног надзора да достави Агенцији за привредне регистре редован годишњи финансијски извештај за извештајну 2021. годину, као и осталу документацију из члана 34. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“ бр. 62/13 и 30/18), као и да најкасније до 31. марта, који рок је био предвиђен и за достављање финансијског извештаја, доставља

обавештење о разврставању Агенцији за привредне регистре уз финансијски извештај за 2021. годину, како је напред наведено, која га верификује, чиме су се у радњама окривљених стекла сва битна обележја привредних преступа у питању. Како је окривљени АА био именован и уписан директор окривљеног правног лица у критично време те је одговоран у смислу члана 8 и 11. Закона о привредним преступима као одговорно лице за благовремено достављање финансијског извештаја, за јавно објављивање, као и одлуке о разврставању како је правилно нашао првостепени суд.

Суд је ценио и остале наводе жалбе браниоца окривљених, али налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој привредно-казненој ствари те их посебно не образложе.

Испитујући одлуку у погледу одмерене новчане казне првостепени суд је у довољној мери придао значај наведеним околностима извршења, па је нашао да на страни окривљених постоје олакшавајуће околности те применом одредбе члана 23. Закона о привредним преступима у односу на оба окривљена изрекао казне испод минимума прописаних новчаних казни за ову врсту привредних преступа имајући у виду да постоје нарочито олакшавајуће околности, с тим да је претходно у смислу члана 26. Закона о привредним преступима утврдио појединачне новчане казне за сваки од почињених привредних преступа, а затим утврдио јединствену новчану казну као у изреци пресуде. И по налажењу овог суда као другостепеног изречене новчане казне у потпуности су адекватне тежини учињених привредних преступа и истима ће се остварити циљеви генералне и специјалне превенције у оквиру опште сврхе кажњавања.

Правилна је и одлука првостепеног суда у делу одлуке о трошковима поступка имајући у виду да је иста донета правилном применом чланова 261. и члана 264. Законика о кривичном поступку, у вези члана 56. Закона о привредним преступима, као и применом одредбе члана 27. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, ценећи дужину трајања поступка, тежину учињеног привредног преступа, као и имовно стање окривљеног правног лица.

Како није било повреде одредаба поступка, а чињенично стање је правилно и потпуно утврђено, те како нема разлога за преиначење побијане пресуде, као ни њено укидање у правцу навода жалбе браниоца окривљених, то је овај суд одлучио као у изреци применом одредбе члана 457. Законика о кривичном поступку, а у вези члана 56. Закона о привредним преступима.

ЗД/ЈБ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Златан Димитрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Срђан Никић